

[Niels Andersen]

begrænsende og mindst økonomisk tyngende anlæg og indretninger. Det må være den mest rimelige og effektive løsning, når vi skal tage hensyn til vor belastede økonomi og fremtidige konkurrenceevne.

Vi er i det konservative folkeparti tilhængere af en fornuftig udvikling til forbedring af miljøet. Bliver der tale om en skærpet praksis, kan det let gå sådan, at vi slår for mange virksomheder ud. Det er naturligvis rimeligt, at befolkningen hele tiden er på vagt over for forureningsspørgsmål, når der ligger fornuft og rimelighed bag dem, men her må myndighederne fortsat have forståelse for at skelne mellem skidt og kanel.

Jeg er umiddelbart enig i, at minimumsgrænsen hæves til 40.000 kr., i særdeleshed når gennemsnittet for den forløbne 5-årige periode viser sig at ligge på 52.000 kr. for de tilskud, som har nydt fremme. Men jeg har også forstået, at der råder stor usikkerhed med hensyn til det skøn, man opererer med i det kommende lovforslag, hvad antallet af sager angår.

Det konservative folkeparti har sammen med socialdemokratiet båret miljøloven igennem, og vi vil fortsat være med til at støtte den. Vi er bekymrede for de tendenser, der gennem de seneste år har vist sig i vort samfund, hvor minoritetsgrupper ensidigt forsøger at påtvinge enkeltfirmaer unødige udflytninger og store ekstra omkostninger. Vi ønsker først og fremmest almenvellet tilgodeset, og det er mit indtryk, at vor miljøminister ligger på samme linje.

Jeg skal til slut tilsige lovforslaget en velvillig og grundig behandling i udvalget.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte dette forslag til lov om miljøstøtte. Først og fremmest på grund af vor økonomisk dårlige situation her i landet er vi stadig væk af den opfattelse, at dansk erhvervsliv var betydeligt bedre tjent med at få en række lettelser end alle mulige former for støtteordninger, især når man tager i betragtning, at dette lovforslag jo ikke er nogen støtte til dansk erhvervsliv, det er nærmest en støtte til bureaukraterne.

Man kan opdele støttens muligheder på følgende 3 kategorier af virksomheder: små virksomheder, som ingen støtte får, små virksomheder, som får en støtte, men som ingen

glæde får af den, og så store virksomheder, som dårligt kan måle, at de har en glæde af den, men som har en politisk fordel af at få den.

De små virksomheder kommer jo meget hurtigt i den situation, at der bliver stillet krav til dem om omgående indgreb, og hvis de efterlever dette krav, betyder det, at de ingen støtte får, for så har de nødvendigvis påbegyndt det arbejde, der skulle gøre, at de skulle kunne løse problemerne. Ofte stilles der ikke særlig præcise krav til dem, og de kan jo heller ikke få støtte fra de offentlige myndigheder med hensyn til, hvordan de skal løse problemerne. Hvis de endelig får en anvisning fra Teknologisk Institut, bliver den blot tilbagevist af miljøstyrelsen, der ikke anser Teknologisk Instituts arbejde for andet end et udtryk for, omtrent hvor langt man kan nå med hensyn til teknisk-økonomiske indgreb. Der er ikke nogen præcise anvisninger.

De eneste, der sådan set reelt har glæde af den første del af forslaget, er miljøstyrelsen og bureaukraterne, der altså til sidst stiller et uopfyldeligt krav til disse små virksomheder, sådan at de må lukke, og det vil sige, at det blot har øget arbejdsløsheden.

Så hænder det også af og til, at et mindre firma efter uendelige rækker af møder, konsultationsbesøg osv. kan få en eller anden form for støtte, og så opdager virksomheden, at støtten selvfølgelig går til skatter og til afgifter til Teknologisk Institut eller andre statslige konsulenter, som kommer til. Oven i købet er det ofte sådan, at der direkte er underskud, og man kan risikere, at deres anlægsudgifter forøges med 50 pct. Det vil altså sige, at de eneste, der har fået glæde af en sådan støtteordning, igen er bureaukraterne, der kan lege med disse ting. De har så fået deres skålpund kød, og så kan vi jo se, hvordan støtten har virket: den har undermineret virksomhedens konkurrenceevne.

Tilbage er der de store virksomheder, og det betyder selvfølgelig noget for dem; det betyder nemlig noget både med hensyn til foreningen og beskæftigelsen, og da har de jo stærke argumenter. Deres chance for at få lidt fornuft ud af disse støtteordninger er derfor langt bedre end de mindre virksomheders, for de er nemlig i stand til at sætte bureaukraterne stolen for døren. De kan overhøre kravet om omgående forbedringer, for